

Suck, stön - ytterligare en förändringshöst

PETTER WALLENIUS

Höstar börjar ofta på samma sätt. Någon dag innan skolan börjar går du till ditt gamla ämnesrum och städar bort vårens godispapper och presentkort som ligger i lådorna och dräller. Du skänker en liten tanke till dina elever du sa adjö till i maj, men egentligen funderar du mer över hur de nya klasserna kommer att fungera tillsammans inkommande år. Sedan sätter du igång med det sedvanliga planerandet – ett av årets viktigaste arbeten. Men i år är allt annorlunda och planerandet har fått nya dimensioner.

Det radikala och nya är lärandesamtalen, de digitala portföljerna och de personliga målbeskrivningarna eleverna skall formulera, det sistnämnda utifrån de sju kompetenserna, vilket kommer att medföra ett större ansvar hos vårdnadshavare för elevens lärande. Allt vore bra ifall alla elever skulle ha lika engagerade vårdnadshavare.

Den 26 juni tog svenska sektionen i Helsingfors ett kontroversiellt beslut om att alla skolor ska ta i bruk den så kallade portfoliomethoden för synliggöra och dokumentera sin egen läroprocess. De senaste två åren kämpande vi med helhetsskapande undervisning, digitala plattformar och formativ bedömning, stora utmaningar som kräver fortbildning och som tar tid att ta i bruk. Sektionens beslut kommer att beröra klassföreståndarna som ska försöka bena ut vad sådär 10 till 12 ämneslärare anser om varje elev – kf blir allt mer en pedagogisk koordinator på hög nivå i grundskolan medan extra timresurser inte har tilldelats. Ett annat krus är att det inte finns någon digital plattform för portföljen där alla elever skall kunna scanna in sina viktigaste arbeten under sin grundskoletid. Som det nu är råder det en digital vilda västern i Helsingfors där skolor och lärare själva beställer och skapar egna digiportfolion, vilket säkert inte var meningen. Det finns till och med exempel på lärare som säger upp sig pga. det digitala (sned)språnget.



"Ett läsår med flera förändringar har börjat."

Det mesta sker idag med en ryslig hastighet och till synes utan eftertanke. Det må då vara lagförslag i riksdagen eller tjänstemannens styrning av skolan. Huvudstadens svenska skolor ska nu, som det verkar, gå i bräschen och bli alla övriga grundskolor förebilder. Just så, säger jag och suckar. Jag känner redan hur rynkorna efter bara tre veckor börja bräda ut sig i mitt brunbrända ansikte. En lärares djupa förtvivlan över ytterligare ett läsår med flera förändringar har börjat.

Suck och stön säger den äldre lektorn som åter snällt tar itu med planeringen av de obefintliga digitala portfoliorna och ett 20-tal lärandesamtal med eleverna och deras vårdnadshavare. Få se hur OAJ:s redan nu nedslående resultat i hälsobarometer ser ut om ett läsår? Styrka bäste kollega!

Och ja, så en trevlig nyhet. SLS har fixat ihop en kurs i samhällslära på svenska den 22-23 november i Helsingfors, Samhället i förändring - hur hantera utmaningarna? Kom med och låt dig bjudas på sött bröd och akademiskt skådespel på Riddaregatan i dagarna två. Väl mött. ■

Skriften är styrelsemedlem i FLHS.